

ZEMPLÉNI ÚJSÁG

POLITIKAI HIRLAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.
Megjelen hetenkint kétszer:
Szerdán és szombaton.

Főszerkesztő: Felelős szerkesztő: Főmunkatárs:
Hj. MECZNER GYULA. BIRÓ PÁL. Dr. HÁM SÁNDOR

Előfizetési árak:
Egész évre 12 korona, félfévre 6 kor.
negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 12 fillér.

Szántsunk mélyebben.

Sátoralja-Ujhely, február 14.

Persze ebben a lázas kaoszban, amely most boszorkánymódra kavargja az elvek, célok, eszmények magasztos ideák hazug kotyvalékait, szinte elmosolyodnak majd azon, hogy hát miképpen is lehet most unalmas dolgokról diskurálni. Mi közünk nekünk az ország budgetvitájához, mit érdekel az egyes költségvetési tételek beállítása, minek kutassuk e vita kapcsolatában az ország vagy Zemplénnévközség kulturájára, közéletére, társadalmi javítására kiható irányzatokat.

Ah és ugyan minek volna ez az ösmertetés, amelyből az a békés polgár ki találna szagolni, hogyhát az a kormány még sem olyan csapnivaló, mégsem olyan szíjoly, még sem érdemesek a „hóhér“ bárdjára. Hogy van ám ottan igyekezet, törekvés a szociális bajok szanálására, a kultura fejlesztésével nemzeti létünk szilárdítására.

Mivelhogy éppen ott a nagy kohóban, ahol ország dolgairól és bajairól esik most sok szó, nézünk csak meg a mi kisvárosi szemüvegünkön, hogy milyen is ez a költségvetés? Különösen két részére figyelhetünk, amely éppen Zemplénnévközség tisztviselőkarát és kulturáját sokkal közelebből is érdekelheti.

Ez a budgetvita nevezetes és mintaszerű is lehetne. Magyarországi költségvetésében megjelent az egy „milliárd“ szó. A kiadások 1,086.865.863 koronában vannak előirányozva s a bevételek csak valami kevéssel nagyobb összeg-

ben. Ennek az óriási összegnek célszerű fölhasználása s az egyes bevételi és kiadási ágak alapos krilikája nagy és sok szót érdemlő dolog. Kivált akkor, a mikor a pénzügyi egyensúly örvendetes állapotára nagy gazdasági beruházások követelésére sarkalja a szakembereket és mindenki az államtól vár mindent. Mi a magunk részéről a kérdések nagy komplexusából csak két dolgot szakítunk ki, a mint már éppen fentebb is megjegyeztük,

Ez az állami tisztviselők régi dolga. A pénzügyminiszter szokott óvatosságával a tisztviselők illetményeinek javítására kerek 3 millió koronát állított be a budgetbe. Természetesen a tisztviselői illetmények minden organikus szabályozása el van kerülve. Az összeg az egyes szolgálati ágak közt forgácsolódjék szét, mint toldozgatás. Ez, úgy mondják, csak a kezdet, aminek még folytatása következik és ez szép. De a tény mégis az, hogy az állami tisztviselők ezzel csak „pótlékhoz jutottak s maga a nagy nyugtalanság kútforrása, a fizetési és szolgálati rendszer érintve ez által nincsen. A nyári nagy mozgalom vége tehát utóvégre is az, hogy az állam 3 millió korona alaminával odázza el a dolgot, amelynek pedig a végleges rendezés lenne az igazi orvossága, ha másképpen nem lehet, hát évekre fölosztva, de mégis biztos pragmatikus rend szerint. Lényegében tehát az országnak 3 millió korona új kiadás lesz az 1902. évben, azonban mindazon jogos nyugtalanság megmarad, ami eddig is megvolt és mindaz a rosz következmény is érezhető lesz az állami

közigazgatásban, amelynek orvoslását várta a közönség a pénzügyi áldozatoktól. De hát nyugodjunk meg abban, hogy állami nagy akciókat rohamosan keresztülvinni sokszor veszélyes lehet. Szántsunk hát mélyebben — de módjával.

Ezt a meggondolt politikát enyhíti az, hogy 2256 újonnan szervezett állásból 400 az állami elemi iskolák új tanítóinak van szánva, akiket Wallacics egyébiránt is pragmatikailag be akar illeszteni az államtisztviselők sorába, mivel eddig csak állami alkalmazottak. — Azonkívül a vasutaknál 1035 új állást szerveznek avégből, hogy a személyzetet a szolgálat nyomasztó terhe alól sürűbben válthassák; 424 állás pedig a postára és távirádra esik, mely egyébiránt közhasznú forgalmi vállalata az államnak s ujabban csakugyan mintaszerű fejlődésnek indult.

Sátoralja-Ujhely, február 13.

Nyilatkozat. Igaza van Buza Barna urnak abban, hogy a most felrészített, régi alaptalan vádaskodásaiért, amelyből új szenzációt szagol, sajtóper utján akartam elégtételt szerezni. Nem akartam ugyan erről említést tenni, de miután Buza ur erre kényszerít, megjegyzem, hogy időközben lovagias ügyem keletkezett a „Felsőmagyarországi Hírlap“ főmunkatársával és e lovagias ügy keretében — még jóval az elévülési határidőn belül — becsületbíróskodás elé terjesztették e vádaskodásokat is. Ezen becsületbíróskodás határozata nekem elégtétel volt. En ezzel megelégszem. Hogy Buza Barna ur lovagiatlan érvelése ezt nem képes felfogni, azon éppenséggel nem esodálkozom.

Bíró Pál.

városban, hogy Melinda a város nagynevű szülőtte, a világhírű diva, aki alig két hete bucsuzott el — természetesen az egész főváros viharzó ünnepése között — a szinpadtól (mint az újságok írták: diadalmi színhelytől) hazajött szülővárosába s itt akarja eltölteni élete hátralevő éveit, a ragyogó pályafutás után csendes visszavonultságban.

A nagy művész, mert Melinda valóban nagy művész volt, minden előzetes bejelentés nélkül, ugyszólván titokban költözött haza szülővárosába, s így a város részéről mindenemű ünnepies fogadtatás elmaradt. Csak, miután már negyedik napja behurcolkodott csinos kis egyemeletes házába, tudta meg a helyi sajtó a nagy eseményt, hogy a színművészet csilága — mint akkor vezércikkeikben s hasábos tudósításaikban írták — itt van, miközöttünk, hogy fényével beara-nyozza szülővárosát égboltozatát. S ki nem fogytak többé a divára vonatkozó érdekesebbnél-érdekesebb adatok és apróságok közléséből, s minden hét napvilágra hozott valami újabb, kedves részletet a művész múltjából, életéből, vagy mostan folytatott életmód-

A félrevezetett ipartestület.

Sátoralja-Ujhely, febr. 13.

A sátoralja-Ujhelyi ipartestület a következők közlésére kérte fel szerkesztőségünket:

A „Zempléni Újság“ folyó hó 5-iki számában „Farsangi gözkörök“ cím alatt, a lép riportere iszapos áradatot zudít a helybeli ipartestületre és ennek bájára.

Az iszapos áradat közepette tetszeleg magának azzal, hogy ő bejárta Párizs lebujaikat, ösmeri az ottani rendőrségi razziaikat, sőt azt is tudja, hogy kísérik el a lebuja gavallérait, s így jön összehasonlításra a mi bálunkkal.

Az ipartestület előjárósága f. hó 8-án tartott ülésében megbotránkozva vett tudomást az egyes iparosoknak célzatosan megküldött „Zempléni Újság“ gözköréről, melyet riportere csak kis szeszszel telt fejfel, rémes agylátomásai között irhatott, s mely cikknek méltó helye talán inkább a párizsi lebuja, mint a szalon-asztal.

Szokva vagyunk hozzá, hogy „jóakaróink“, rendszeren mámoros fejfel emlékeznek meg testületünkéről, de hogy egy testületnek azt a bálját illessék gúnnyal és „farsangi komédia“ jelzővel, a mely bál az elhagyatott, szegény iparosok felsegényezésére van rendezve, s a mely bál szerénységben, tisztességben mindig vetekedik bármely elite bállal, hogy ezt a bált, politikai tendenciából — a mi onnan teljesen ki volt zárva — otromba módon támadják, ezt az ipartestület előjárósága a leghatározottabban visszautasítja, s az étteremben megtörténtnek állított asztalra ugrások, szék és szifonos üvegek dobolását, valótlán ráfogásnak minősíti.

Az ipartestület — mint testület — soha nem politizál, s a mi a testület körén kívül történik, ahoz csak annyiban van köze, a mennyiben azt a testülettel kapcsolatba hozni szeretnék.

Még ha történtek volna is rendelkezések az étteremben, tehát a bál körén kívül, még akkor sem volt jogos testületet támadni.

Ez a testület, mely az iparosok összességéből, a várost fentartó polgá-

jából. Ez apróságok között a helyi sajtóban magán a diva személyén kívül még egy másik élő lénynek is kivaló szerep jutott. Ez a másik Azra volt, a diva kutyája.

Kis, puflók képű, fekete orru mopsz. Sokkal inkább csúf és visszataszító, mint szép. Aféle torz, akit csak azért nézünk meg egyszer az életben, hogy ilyent is lássunk. Nem tudott egyebet, mint csaholni, falni, urnójának az ölben ülni, vagy, ha ez nem volt módjában, a szalonban, amely tele volt babér- és ezüstkoszorúval, odakuporodni az ablak párkányára s naphosszat kinézett az utcára. És mindenkit, aki arra ment, megugatni. A nagy művész azonban, akinek „nagy“ volta, s öregséghez közeledő életkora is jogcím volt erre a bogarára, nagyon szerette a rut állatot. Tenyeréből, a melyért tizenhét évvel ezelőtt egy jóteknőny bazáron egy herceg még ezres bankót fizetett, hogy megcsókolhassa, ebből a tenyeréből etette a mopszot, megosztva vele evés közben jóformán minden falatját. Ölelte, cipelte, csókolta, mint valami kedves kiseddet. Nyakára lila selyemszalagot kötött di-

TÁRCA.

Melinda kutyája.

Írta: Zsoldos László.

Volt egy ösmerősömnek egy szép, nagy újfundlandi kutyája. Igaz, már nem volt fiatal, de hatalmas, erős állat, akár valami kisebb fajta bika.

Nos, ez a kutya nagy tisztületben állott abban az utcában, ahol ösmerősömmél lakott. Öreg emberek, ha szembejött velők, szeretettel simogatták meg bolyhos, fekete szőrét, amely szinte gyapjas volt, mint a báránnyé, s ez is, amaz is megállott mellette utjában s megvakargatta izmos nyakán a bundát:

— Nero...

Fiatal gyerekek, iskolába menet ha találkoztak vele, amint — egyedül — reggeli sétáját végezte a gyalogut szélén, zsi bongva vették körül, s boldog volt, amelyikök hozzáférekzhettek, hogy megcirogssa:

— Nero, szép fekete kutya...

Vagy az iskolába sem járó, egészen kicsinyek, hogy:

— Nejo, szép fekete kutya...

Mert az utcában mindenki ösmerte s mindenki szerette a derék újfundlandit, akiről fel volt jegyezve, hogy egyszer négy esztendő előtt két emberéletet mentett volt meg a haláltól. Tudniillik, hogy két ladikázó gyerek belefordult a vízbe, s mivel nem tudtak uszni, menthetetlenül elvesznek, ha Nero, aki gazdájával épp arra sétált, utánuk nem uszik és fogával ki nem huzza őket a partra. Mindkettőt egyszerűen.

Ez a nap volt Nero életének fénypontja, amelyből, bár fölötte is suhantak az évek, mindig megmaradt valami fény sugar, valami dicsőség és előismerés az emberekben a derék tett miatt. Ha ember tette volna, lehet, négy év múltán már elfelejtették volna az utcában, de mert csak egyszerű eb volt, akire nem kellett féltékenyekedniök, emlékezetükben tartották.

Igy élvezte Nero az életmentő állat ocsóségét s az emberek barátságát az utca szegény népe között; mindaddig, amíg egyszer csak a következő, különös esemény történt.

A nevezetes életmentés után a negyedik évben — ragyogó, májusi nap volt — egyszer csak hire futott

rok zöméből áll, annyi kiméletet leg-
alább is érdemel, hogy „gözkörös ri-
porterek hóbortjai által ne bántalmaz-
tassék, s a polgárok elkeseredése,
folyton- és folyton ne fokoztassék.

Ha egyesekkel van bajuk, végez-
zék azt egyesekkel, de politikát az
ipartestületbe senki ne hozzon, ne tá-
masszon és arra az iparosokat ne
ingerelje.

A »Zempléni Ujság« ugyane szá-
mának első cikkében azt mondja, hogy
»váltak megyénkben és városunkban
erős, valódi, s nem műhazafisággal
megvivott politikai küzdelmek, de ha-
zudozásokkal, ámitásokkal, tény, szó,
és írásbeli ferdtől erőszakoskodással
folytatott hasonló harcra nem emléke-
zünk. S a betű, s a nyomdafesték több
és nagyobb valótlanságoknak papírosra
tételére nem lett felhasználva soha.«

Nos hát a »riport« — olvasson
magára.

Kelt Sátoraljaújhelyben, 1902 évi
február hó 8-án tartott ipartestületi
előjárásági gyűlésből: Bánóczy Kál-
mán elnök, Hericz Sándor, Orosz Mi-
hály alelnökök, Gathy Géza titkár. Zu-
bay György, Pékary Lajos, Laszacs Já-
nos, Tinka Gyula, Gyulay Ignác, Mor-
genstern Emánuel, Ármágyi János,
Vályi Sámuel, Wesseli Mór, Páles Ka-
roly, Mráz Antal, Tóth András, Schwarc-
bart Lipót, Lénhardt Imre, Vojtkó Ist-
ván, Kulits János, Koleszár Mihály,
Turay János, Herschkovits Jakab Ko-
valcsik János.

Az ipartestület vagy téved vagy
félrevezették. A mi közleményünk leg-
súlyosabb vádja, hogy a testületi élet-
ben politikát visznek, már csak azért
sem érthette az ipartestületet, mivel
annak vezetését a leghigadtabb pas-
sivitással viselkedvén, ezt a vádat a
közlemény nem velük szemben, hanem
azok ellen tette, akiknek ez irányban
való aktivitását a meg nem cölfolható
tények igazolták. E téves alaplól ki-
induló egyéb megjegyzéssel különben
sem kívánunk foglalkozni. Örvendünk,
hogy az ipartestület ezen közleménye
éppen az aktív tényezőknél ad leckét.
Amint írva vagyon szíves-szóra:

»Ha egyesekkel van bajuk, végez-
zék azt egyesekkel, de politikát az
ipartestületbe senki ne hozzon ne tá-
masszon és arra az iparosokat ne
ingerelje.«

A MEGYE ÉS A VÁROS.

(A közigazgatási bizottság ülése.
Zempléni vármegye közigazgatási bizott-
sága tegnap délelőtt tartotta ülését
Hadik gróf főispán elnöklété mellett.
A gyűlésen a folyó ügyeket intézték el.

(Állatok vizsgálata legelőre haj-
tás előtt. A földmivélsügyi m. kir.
miniszternek valamenyi törvényható-
sághoz kiadott körrendelete szerint a

vátos csokorba, s ha szobalánya végig-
setált vele az utcán, minden ember
utána fordult:

— Ni, Me inda kutyája.

A gyermekek meg éppen egészen
bizalmasai voltak a mopsznak, s ugy
ugráltak előtte, mögötte a lila nyakra-
valós állat körül:

— Azra! Azra!

— Hová méssz, Azra?

— Vau-vau, Azra!

Igy évődött fecsegve véle az utca
gyermekháza, amelynek rövid idő alatt
a szósoros értelmében kedvence lett
a diva kutyája.

Ahogy az Azra kint ült az ablak-
ban, ő mindenkire lecsaholt ugyan,
de azért legalább is minden második
ember nem röstelte, hogy föl ne cset-
tintsen hozzá a nyelvvel, vagy lega-
lább egy barátságos pillantást ne ves-
sen az ablak felé:

— Azra! Kis Azra!

Nero pedig, a derék életmentő
Nero, a művésznő letépülésének idejé-
től fogva egyre kezdett veszíteni régi
népszerűségéből. Ha szerényen, mint
mindig, végigkullogott az utcán, a
szembőljövők már nem állították meg
utjában, hogy megvakargatva becsu-
letes, bolyhos nyakát, egy barátságos
szót szóljanak hozzá. A gyermekek sem

közös legelőre kihajtása előtt valame-
nyi haszonállat szigorú orvosi vizsgá-
lat alá vonandó. A mennyiben a köz-
ségi előjárások vagy állatbirtokosok
beteggyanus állapotokról tennének je-
lentést az állami orvosoknak, kötelesek
ezek rendszeres vizsgálatot fogantosi-
tani és a szükséges szakszerű utmuta-
tást és netáni gyógykezelésre vonatkozó
tanácsot az esetben is díjtalanul meg-
adni, ha ragályos betegség esete nem
volt megállapítható.

HIREK.

Visszaemlékezés.

február 14.

Karneval hercegnek az idén szo-
moru volt az uralkodása. Mert ha a
báli termek fényes csillárjai közé nem
is lopódzott be a munka nélkül nyo-
morgók ezrének árnya: a régi nagy
bálok jelentősége enélkül is régen le-
tűnt már. A viszonyok és a közfelfo-
gások nagy átváltozása schol ugy visz-
sa nem tükröződött, mint a farsang
alatt. Az ifjúság nem táncol többé ide-
alizmusból; s a leányok többé nem
gráciákat képviselnek, hanem ho-
zományt. Hajdan a farsang a társadalom
élettségét jelentette: ma csak egyes
társaságokat képvisel. Hajdan a far-
sang egyesítette az összes magyar tá-
rsadalmat: ma a táncoló társaságok
sem vegyülnek egymással többé. Haj-
dan a farsang jogcim volt az ismer-
kedésre: ma ürügy a kölcsönös igno-
rálásra. Hajdan mosolyogva néztek egy-
másra az idegenek is, ha a báteremben
összejöttek: ma farkasszemet néztek
egymással olyanok is, a kik jól ismer-
rik egymást, csak hogy nincsenek egy-
masnak bemutatva.

Ellenben, a milyen általános a sze-
gényesség, olyan általános a feszítés és
a hivalkodás éppen a farsang alatt.
Mindenki többnek akar látszani, mint
a mi; és ha le is tűnt a régi farsan-
gok divatja, a mai is elég arra, hogy
sok családot tönkre tegyen. Mert az
egyszerűség és az őszinteség kiveszett
az emberekből. A versenygés szenvedé-
lye elfojt minden józan gondolko-
dást és ilyenkor senkisé meg látja meg
ennek a versenynek egyrésztől szo-
moru, másrésztől nevéstéges oldalát.
Pedig mindkettő előtérben áll. A szo-
moru az, hogy a fényűzés anyagi rom-
lást okoz sokaknál, a kik ezzel a ne-
vüknek tartoznak; s a nevéstéges az,
hogy e versenyben rendszeren azok ma-
radnak a' u', a kiket a fényűzés nem
tesz tönkre. Vagyis: a kik pénzügyi-
leg megbírnák a versenyt, azok vesz-
tenek; s a kiket a verseny tönkretesz,
azok győznek.

S igazán melankólikus lesz az em-
ber, ha hallja, hogy milyenek is vo-
tak a bálok hajdan, akkor még, mikor
a magyar társadalom tele volt kölcsö-

zsibongtak már körülötte, mint azelőtt
s szegény újfundlandinak csakhamar
éreznie kellett, hogy a diva kutyája
elharcsolt előle minden népszerűséget.

Héj, — mondhatta volna magá-
ban Nero, ha ősmerte volna az életet,
ilyen haláltlanok az emberek. Lám, én
milyen szolgálatot tettem nekik, s ők
most mily könnyen elfelejtettek. Miért?
Egy közönséges, csuf mopszért, egy
semmiért, egy . . . egy kitarított urasági
lakájért, akinek selyemszalagot kötnek
a nyakába, mert folyton ott ugrál ur-
nője körül, s ha megcsókolja, csókolni,
ha megöleli, ölelni engedi magát tőle.

S kutyalelke mélyén fájó undorral
csatangolt, nem: surrant át, keresztül-
kasul az utcákon, minden kapufélfé
előtt megállva, szimatolva, vajjon már
itt is, emitt is, meg amott is Azrát
szeretik.

Szomoruan, mondhatnám, kétség-
beesetten vetődött haza este a gazdá-
jához, az egyetlen emberhez a város-
ban, aki még jóindulattal volt iránta.
Nero ennek a férfinak a tenyerébe
szoritotta az állát és elkezdett keser-
vesen vonítani. Ő is, a gazda, talpig
beesületes, de semmibe sem vett sze-
gény ember volt (az eb ugy került
hozzá örökségbe), s ahogyan e két
pár szem — emberé és kutyájé — e

nős becsüléssel és szeretettel. Abban
az időben a farsang minden nagyobb
bálja tündető manifesztáció volt annak,
hogy a magyar nemzet egységes. Test-
vérként ünnepelték egymást ilyenkor.

Aki egy ilyen bálon részt vett,
fölfriessült és megtelt nemzeti érzelem-
mel, mert minden a nemzeti vonást
viselte magán és az összetartozást je-
lentette. Ma, akármilyen meleg is a
báterem temperaturája, fázik, aki oda
belép s megüti az a fagyos hidegség
és tartózkodás, mely minden szemből
kiárad. Gunyos pillantások, szarkasztik-
kös-mosoly, blazirt szemlélet, ezek az
uralkodó vonások egy mai nagy bál
arculatán. Senki se biztos, hogy nem
szólják-e meg? Senki se biztos, hogy
nem röpködnek-e a csipős megjegy-
zések a háta mögött? — S megbánja
a legtöbb, hogy oda ment.

S a módor is milyen más! — Az
ifjúság ugy tekinti a táncot ma, mint
valami kegyet, melyet ugy oszt, mint
az uralkodó az ordót. Nem az ifju van
kitüntetve az által, hogy a nő elfo-
gadja, hanem a nőnek kell magát ki-
tüntetve éreznie, ha felhívásra méltat-
tatik. Az ifjúsághoz illő udvariasság és
szerénység eltűnt s bizalmaskodásnak
sokszor legilletlenebb, de mindig a
legizléstelenebb tónusa fogja el. És
védekeznek-e ez ellen a nők? Dehog-
y védekeznek! — Felbátorítják rá még
azokat is, a kik valamivel félénkebbek.
A hajdani vonzó, bajos szemérmes
báli kép helyett ma a párisi café
chantaneok képét mutatja a nyilvános
táncmulatság, melyeken csak azok
mulatnak, a kiknek megvan a maguk
klickjük, vagyis a kik »szervezetten«
mentek oda s a kik csak »véletlenül«
mentek, azok nézhetik a mulatókat.
Ez az összes előjoguk, a mit a jegyért
élvezhetnek. Sőt az is megcsik, hogy
a francia négyes alatt a nők nem is
nyújtanak kezét. S nemcsak férfiaknak
nem, hanem nőknek sem. Mert még a
polgári osztályban is van egy ex-lu-
zivitás, — s miután a születési aris-
tokrácia egyáltalában nem vesz már
részt a nyilvános bálokon, tehát a
parvenük majmolják és képviselik a
távollevő születési arisztokráciát. Meg-
lévén bennük a születési arisztokráci-
ának minden hibája — a modor elő-
kelősége és a nobilitás érényei nélkül.

S ez a legszomorubb látvány, a
mit a farsang elzúlló divatja felmutat-
hat. Az a látvány, hogy a társadalom
ama rétegei is, melyek a munka által
nemesezték meg, a régi nemességétől
nem az érényeket, hanem a hibákat
és visszatartó vonásokat tanulták meg.
Eközben aztán a régi nemesség maga
is elfeledte a régi érényeket.

A most »lezajlott« farsang ilyen
tauságokat érelet meg a figyelmes
szemléelőben. — Elmúlt.

m. - n.

két lélek egy percre egy másba merült,
annyi meghatározatlan, kifejezetlen pa-
nasz volt az emberek ellen.

Két héttel ezután a panaszos est
után pedig még szomorubb eset tör-
tént Neróra nézve. Vesztett kutya ve-
tődött a városba, a hatóság erre kihir-
tette az ebekre a vesztégtárat. A ku-
tyákat csak szájkosárral és porázon
vezetve volt szabad vinni, s amelyiket
vezeték nélkül találta a pecér, azt
menthetlenül elhalaszta drótygúrújé-
vel, s odakint ázután, a gyepmesteri
telepen lebunkózta.

A zár első napján nem egy, sza-
badsághoz szokott kutya szaladt ki
egyedül az utcára. Vesztükre tették,
valamennyijüket elfogta a pecér. Nero
is, Azra is szintén kint csatangolt az
utcán ebben a végzetes pillanatban.
Őket is utolérte a közös sors: őket
is elvitte csuf, rácsos kocsiján a pecér.

Nem folytatom tovább e kínos
esetet. Odakint a legények valamenyi
hurokra került kutyát lebunkóztak.
Nérot, a derék életmentőt is.

Egyedül csak A ra a mopsz, sza-
badult meg a biztos halaltól. A diva
sirva jött ki kocsin érte a gyepmes-
teri lakhoz, s a pecér, hogy ő is ki-
mutassa a haza nagy művésznője iránt

— Személyi hír. Hadik Béla gró
főispán csütörtökön este Budapestről
visszaérkezett a megye székvárosába.

— A sátoralja-újhelyi dalárda e
hó tizenötödikén ma szombaton este
a Magyar Király szálló éttermében csa-
ládiás dalestélyt rendez, amelyre Forn-
szek Béla, a dalárda elnöke a pártoló
és működő tagokat családjaikkal együtt
meghívja. Az estély 8 órakor kezdő-
dik. Belépti díj nincsen.

— Mátya király szobra Húsz
év előtt Kolozsvár mozgalmat indított
meg, hogy Magyarország mondászerű
nagy királyának: »Mátyas az igaz-
ságos«-nak szülővárosában méltó szo-
bor állíttassék. A szobor költségeit a
nemzettől kérték, s a biztató reményre
elkészült a szobor, mely ma az érc-
öntödében készen áll, s már csak a
felállításra vár. De még utjában áll az
a sajnálatos körülmény, hogy a szük-
séges költségekre még mintegy 60,000
korona hiányzik. Mivel Kolozsvár közön-
sége az adakozásokban már teljesen
kimerült, kénytelen a nyilvánosság ut-
ján a magyar haza ama lelkes fiaihoz
és honleányaihoz fordulni kérvő szavá-
val, kik a nagy király emléke iránt
va'ó kegyeletből e nemcs e'ra áldozni
készek és képesek. — A hazafias ado-
mányok a Mátyas-szobor bizottsághoz
Szvacsina Géza kir. tanácsoshoz, mint
polgármesterhez Kolozsvárra címzen-
dők és küldendők.

— Lövdöző végrehajtó. Lévai,
sárospataki végrehajtó tegnap kétszer
ralótt revolverből Schalaecz, sárospa-
takai jegyzőre. Tettéknek okát még nem
tudni. Lévyt ma reggel bekisírték az
ügyészséghez.

— Huszonöt éves jubileum. Lapunk
egyik előző számában már említett
tettünk arról, hogy a »sátoralja-újhelyi
első betegsegélyző egyeslet« legutóbb
tartott évi rendes közgyűlést elhatá-
rozta, hogy 25 éves fennállásának
és jótékonyaságot árasztó áldásdús mű-
ködésének emlékére ünnepélyt rendez,
melynek minél impozánsabb keresztül-
vitelével Reichard Ármin, az egyesü-
let tevékeny elnökének vezetése alatt
egy bizottság lett megbíva. A bizott-
ság hivatásához híven sikeresen el is
járt, amennyiben Friedlber Albert,
Grünbaum Simon, Haas Fülöp, Haas
Lipót, Id. Reichard Mór, Roth József,
Dr. Schön Vilmos, Schweiger Ignác,
Weisz Kálmán főrabbi, Vidder Gyula
és Zinner Henrik tiszteletbeli tagok
dizelnöksége alatt e hó 20-án este 7
órákor az izr. iskola emeleti termében
egy nagyszabású bankettel egybekötött
ünnepélynek megtartását határozta el,
melyre a meghívók már szét is lettek
küldve. — A banketten a háziasszonyi
tisztségekre a rendezőség nevszerint
a következő hölgyeket kérte fel:
Alexander Vilmosnét, Frieder Vilmos-
nét, Glatstein Mórnet, Gottlieb Jenő-
nét, Grünspann Hermannét, Landes-

érvett tiszteletét, élve visszaadta neki
a mopszot — öt forintért.

Nero földimradványai ma is ott
pihennék közös gödörben.

Azra e szerencsés megmenekülése
után néhány esztendő múlva kiszenvet-
tett, s urnője, aki egy hétig gyászfa-
tyolt viselt utána, ekkor kitémette a
derék mopszot, s holta napjáig iróasz-
talan őrizte a kedves állatot.

Ugy állott az ottan, mintha csak
é'ne; még a lila selyemcsokor is ott
kacérkodott a nyakán.

Amikor pedig most nemrégiben
— a diva is örök álomra hunyta le
szemét, a halás utókor a Muzéumban
külön Melindaszobát rendezett be »her-
vadhatatlan érdemeinek, emlékeztérére.

S, ha kedves olvasóm, az élet-
mentő Nerónak nyomorultul kellett is
elpusztulnia, a gazdája dicsőségében
sütkérező Azra, nyakán a lilaszínű
csokorral, ma ott áll büszkén a Me-
linda-szobában, a Muzéumban, az ír-
asztalon. S a mig kidülledt üvegsze-
meivel pöffeszkedve tekint le az áhi-
tatos honfira, ez, ki tudja, talán irigy-
kedve, mint valami nagyságra, pillant-
hat reá:

— Ez . . . ez volt a kutyája.

mann Jakóbnét, Markovics Miksánét, Reichard Árminnét, Roth Vilmosnét, Spitz Dávidnét, Spitz Hermannét és Werner Miksánét. — Ez a névsor már előre is biztosítékot nyújt arra nézve, hogy az ételek kifogástalan jók és izlésteljesek lesznek. — A bankettet este 6 órakor egy ünnepély előzi meg, a következő műsossal: 1. Zsoltár, előadja: *Eibüschütz* Nándor és ének kara. 2. Az egyesület 25 éves fennállásának tórrénete, írta és felolvassa: *Kaufman* Armin. 3. Ünnepi beszéd, tartja: *Links* Izsák. — A nemes törekvésű jótékony egyesület méltán megérdemli, hogy egy az ünnepélyen, mint a banketten minél számosabban részt vegyenek. w.

— **Siremlék.** A sárospataki főiskola tanári kara a debreczeni főiskola kiváló és szeretett tanárának, az elhunyt dr. Baczony Lajosnak emlékét állandó alkotással kívánja megőrizni, koszorúválasztás címen siremlekalapú ötven koronát tett le dr. Öreg János akadémiai igazgató kezébe, aki ezzel kapcsolatosan felkéri az elhunyt tanár tisztelőit és barátait, hogy a dr. Baczony Lajos siremlékére szánt szíves adományait a Debreczeni Protestáns Lap szerkesztőségéhez küldjék be.

— **Visszaélés az újságíró címmel.** A Budapesti újságírók egyesületének választmányja csütörtökön délután ülést tartott *Vészi József* előnöki letéte alatt. A választmányhoz az ország több részéről feljelentések érkeztek egy irodalmi műveket terjesztő vállalat két ügynöke ellen, kik egy fővárosi könyvnyomtatás szerkesztőségétől kapott hírlapírói igazolvánnyal országosra, mint újságírók ügynökségként az említett vállalat érdekében. A választmány konstataulta, hogy a két utazó ügynöknek hírlapírói minőségben való igazolása szabálytalanság, melyért az illető könyvnyomtatás szerkesztőjét felelősségre fogja vonni; egyben kimondta, hogy *könyvekkel vagy egyéb árukkal házaló utazó ügynökök újságírók nem tekinthetők*, ezt a címet csak visszaéléssel használhatják s felhívja a közönséget, hogy olyan utazó ügynökökkel szemben, a kik újságírók jelölésnek, visszautasító álláspontra helyezkedjék s a még netalár ezentul is észlelhető ilyen visszaéléseket az újságíró-egyesületnek tudomására hozza.

— **A farsang vége Tokajban.** Tudósítónk írja: Csak nem régen folyt le Tokajban a hölgyek által rendezett battyubál, a miért hálaból a tokaji fiatalság — *Paulay Jenő* és *Gergely Mihály* élén, sárospataki kedves jogászaik fardhatatlan bazgalma, *Jónás Jani* pataki cigány kitűnő zenekara, *Schwarz Leó* jó konyhája, bora, pezsgője mellett — igen sikerült táncmulatságot adott. Ott voltak asszonyok: *Benedek Pálné*, *Czigányi Béáné*, *Dienes Gyuláné*, *Helm Sámuelné*, *Kudász Kálmáné*, *Özv. Kiss Antalné*, *Nemes Andorné*, *Nádpataky Sándorné*, *Olay Lajosné*, *Pekári Jánosné*, *Özv. Paulay Gáborné*, *Székelly Károlyné*, *Özv. Tallián Istvánné*, *Özv. Ujfalussy Károlyné*. — Leányok: *Heyduk Gizella*, *Kálmán Margitka*, *Kohn Jolán*, *Nemes Sárika*, *Pekáry Margitka*, *Zákó Margit*.

— **A statusqo íz. hitközség a következő nyilatkozat közlésére kérte fel szerkesztőségünket:**

Tekintetes szerkesztő ur! A *Zempleni Ujság* február 8-án megjelent számában „A statusqo íz. hitközség és a politika” című cikkére a hitközség előjárósága kijelenti, hogy arra semmi adata sincs, miszerint a hitközség jegyzője a hitközség nevében nyíltan vagy burkoltan politikát üz, s ezért hitközségünk apostrophálása nem indokolt. Kelt a sauhelyi íz. anyahitközség előjáróságának 1902. évi február hó 13-iki üléséből tisztelettel. *Az előjáróság.*

A hitközség nyilatkozata megnyugtató bennünket annyiban, hogy figyelme kiterjedt olyan körülményekre, amely a hitközség mint vallási testület tekintélyét akarja megővni. A hitközségnek nem lehet alkalmá az ilyen szereplésről meggyőződni, hisz előrebocsájtottuk, hogy ezt nem is merhetik nyíltan meg-

cselekedni. De e figyelméből is kiolvassuk, hogyha ilyenről tudomást szerezz akkor azt visszautasítaná. E kérdés nyilvánosságra hozatalával teljesítettük azon kötelességünket amellyel a politikát a testületektől kettéválasztanunk kell. Itt a látszat éppen ezt az elvet látszott veszélyeztetni. Most tehát mindenki fel van világosítva bármily efféle tendenciának határozott érvénytelenségéről.

— **Farkas történet.** Egyik közeli nagyobb faluból írják, hogy Izsák János alaposan megtréfálták egy farkas történetével. A dolog úgy történt, hogy Izsák felesége nemcsak szemrevaló menyecske, hanem túlságosan liberális felfogása is van a szerelomben. Miért is Izsák Jánosnak két vágytársa is akadt: a jegyzőség és a gazdasági írnok. Az első nagyon furfangos volt s elbeszélte Izsáknak, hogy farkasok járnak a határban s ő éppen tegnap éjjel látta, mikor egyik ordas Izsák istállója körül ólalkodott; jó volna azt meglesni és lelőni. Micsoda dicsőség volna az! . . . Izsák tehát éjjel lesben állott, az alatt az írnok a menyecskenél örvendezett a jámbor férj hiszékenységére fölött. A segédjegyző vágytársának szerencsésén módfelett megharagudott s a kerítés tövébe, hol az írnok beugrott az udvarra, egy erős csapdát állított fel, maga pedig elrejtőzött az istálló mögé, hogy örvendező tanuja legyen, ha majd a csapda meg is fogta. De ugyan ebben a pillanatban dördült el egy lövés, mely az istálló mögött kuporgó segédjegyzőt érte, kit a jó Izsák farkasnak vélt. . . Szerencsére a lövés nem volt nagyon veszedelmes s az írnok is kiszabadult némi bórhorzsolás árán a csapdából. Másnap Izsák eldicsekedett faluszerte, hogy meglötte a farkast, mert a földön véreseppet és bundaszőrt talált. . . A két vágytárs pedig nem ment panaszra testisértés miatt a bíróhoz.

— **Mathuzálem.** Felső-Visóról írják, hogy ott lakik egy Fögel Joel nevű ember. Az aggoknak nevezett halandók, kik, már a 70 és 80 ik éveket taposák, már mint öreg emberre emlékeznek vissza a visói Mathuzálemre, ki most lépett be a százhatodik évébe. Ő maga azt mondja, hogy 1796-ban született s így a harmadik századba nyulik bele már élete fonala. Olyan ép erős, hogy még ma is dolgozik. Soha életében nem volt beteg. Fölvihető arra a kormagasságra, mint Farkas Mihály a 60-as években Budapesten élt szabómester, ki a székesfehérvári 86 éves Farkas püspököt „kis öcsém”-nek hívta. Egyszer megkérdezték a kávéházban: miért kis öcsöcsé az agg püspök? Mert a legfiatalabb testvéremnek a fia. — „Hát akkor kedves bátyám hány éves?” kérdezték a kis sovány szabómestertől. Én? csak 118 éves multam.

— **Czimek a hirrovatban.** Ha a késő kor fiának egy-egy krajcáros hírlap legújabb számai kerülnének kezébe, akkor azokban a következő címekkel találkozhatna:

„Szelhámos áhirlapírók. Öngyilkosság a kórházban. Maglyahalál. Váltóhamisító kereskedő Titokzatos halál. A meggyilkolt szemetes kocsis. Ellopott csecsemő. Megőrült pap. Tűzek. Gyilkossággal vádolt orvos. Öngyilkos örnagy. Az agyonlőtt kultuszminiszter. Háromszoros rabló-gyilkosság.

Egy röpke lapban ennyi fájdalom! Képviselve vannak a találmokra kiált lajstromban pap, orvos, katonatiszt, hírlapíró, kereskedő, munkás, ur, paraszt, gazdag és szegény; van ebben gyilkosság, öngyilkosság, gycmekelhagyás, rablás, lopás, sikkasztás, minisztergyilkosság, felekezeti villogzás és ég tudja még, hogy micsoda. Egy nap története, a mely történet azonban napról-napra ismétlődik; a késő kor embere szánakozva gondol a büszke század szülöttére, kinek rossz híre mellett ennyi rossz hír bizonyít!

— **Az anyósát keresteti.** Van mégis új a nap alatt: akadt egy ember, akinek megszökött az anyósa s

most keresteti őt. Dázsán Bálintné mintaképe volt a házsártos anyósoknak és a mellett volt még egy rossz sajátsága is. Lopott is. Ezért keresteti őt most a veje. Schalovics Ferencz kazánkovács együtt élt anyósával Dázsán Bálintnéval, a kinek eltűné örkös haragját, perpatvarkodásait. Tegnapelőtt azonban egyszerre eltűnt Schalovics anyósa és ma jöttek rá, hogy miért távozott bucsu nélkül. Dázsáné ugyanis megkerítette veje takarékbetétkönyvét és ezzel 200 frtot vett fel a takarékpénztárból, a nélkül, hogy erről bárkinek is szolt volna. A tolvaj anyóst most körözik, a mi azonban így is a ritkaságok közé tartozik, mert az anyóst minden körülmények között hagyni kell, hadd fusson. Így a legjobb.

— **Az iskola humora.** Egy tanító összegyűjtötte azokat a mosolyra készítő adatokat, melyekből az iskola humora épül. Különösen érdekesek a szülők mentegető sorai, melyekben az egyszerűség s tudatlanság naív módon nyilvánul meg. Például a kis Erzi köhögött, a mamája ilyen lev let irt a tanítónak: „disztes t Tanító UUr, ha erzike göhögne netes ék özeztini.” — Józsi anyja arra kéri a tanítót: „Beteg az apja, amely pillaór és nincs kivigyáron az bakterházra, hát ő fogja tudgosni a jelző bécát hogy elment a vonat tesék hát ellengedni 8-c napra. . .” — Ime egy másik levél: „Tessék megbocsájtani Inlokának fogfájás miatt. . .” És így tovább. . .

— **Fellebbezett választások Ungváron.** Az Ungvár városnál nemrég megejtett választások közül a polgármesteri választás megfellebbeztetett. A fellebbező hivatkozik arra, hogy a törvény értelmében rend. tan. városnál az előjáróság tagjává nem választható, a ki nem községi választó, továbbá a ki törvényhatósági tisztviselő. — Az utmester egy szavazattöbbséggel választott meg, de mert a megválasztott, mint képviselő testületi tag az állásra szintén szavazott, saját ügyében pedig a törvény szerint szavazni nem lehet, ezt a választást is megfellebbezték.

— **Fickó a sörben.** A sörivők panaszt, hogy a sörmérésekben sörüket a csap alatti dézsába csorgott sörrel szaporítják, a miniszteriumban is úgy látszik megelégedtek. Szigorú rendelet utasítja a rendőrhatalóságot, továbbá városi és járásorvosokat, hogy ezt a visszaélést ellenőrizzék s 100 koronáig terjedő pénzbüntetéssel sújtásuk az egészség elleni kihágás elkövetőit, akár hivatalból, vagy pedig magánpanaszra indíjják meg az eljárást. Visszaesés esetén, az italméris jog megvonása iránt, az illetékes pénzügyigazgatóság megkeresendő.

— **A halak szaporítása.** Darányi földmívelésügyi miniszter leiratot intézett a halászati társulatokhoz, felhíván figyelmüket, hogy hatáskörükbe vont vizek mellett elterülő holt ágak, erek és ártéri mlyedésekben ivóhelyeket és kíméleti tereket létesítsenek, a cél érdekében — ott, a hol az szükséges — társuljanak erre szomszéd halászati társulatokkal. A miniszter kijelenti, hogy a szükséges munkálatoknak tervezését díjtalanul végezteti illetékes szakosztályával és hajlandó a kíméleti terek berendezését aránylagosan fedezni, hogy a gondalkodásnak ez ága lendületnek induljon.

KÖZGAZDASÁG.

* **A gabonárák rövid idő alatt rohamosan emelkedtek, a nélkül, hogy erre az új terméskilátások okot szolgáltattak volna; mert hisz a rendkívüli kedvező őszi időszak, a mely a veteményezé re még soha ilyen kedvező nem volt, éppen az ellenkezőre engedett következtetést. Amde a mi gabona piacunkat nem a mi termésünk szabályozza, hanem Amerika Amerikában fölugtak az árak s ezt követte Európa minden szentermő állomása. Jogos a feltevés, hogy Amerikában a kenyér már most drágább, a megélhetés a szegény embernek nehezebb. Mégis a kivándorlás nemhogy apadna, de még növekvőben van. A rajok**

mennek, mind sürűbben hagyják el a haza földjét az emberek — *éhségből*. Nem kenyérré éhesek ezek, de a kenyéret termő földre s biztosra vehető, hogy száz közül kilenvenkilenc paraszt azért megy ki, hogy pénzt szerezzen föld vásárlásra. Ehhez képest a föld ára is mesésen felszökött és különösen a kis részletekért szinte hihetetlen magas árt fzetnek.

TANÜGY.

— **Megtelt.** Wlasics miniszter rendeletet adott ki, hogy a tanítóképzőintézetekben ne képezzenek ki egyideig tanítókat. Mert a férfitanítók száma egyre fogy, míg a tanítóknál állástalan tömegének egyre nagyobb szaporodása komoly szociális veszélyt rejt magában. Ez valóban igaz, de a míg csak igazság marad, nagyon kevésbé vigasztalja meg az állás nélkül valókat. Más pályákon is csak ugy van, mint a tanítóknál, ott is túlszűfolttság mutatkozik és az elajta orvoslási mód alkalmazását még sem engedik. A színészek is sokat szenvednek az évről-évre beözönlő újabb szállítmányoktól, mégis másként próbálják gyógyítani a viszonyokat, nem a kizárással. Az ügyvédi numerus clausus is a heves ellentálláson tört meg és még a védői is éreztek az igazságtalanságát. Az erők versengése nemcsak kívánatos, de sőt conditio sine qua non minden életpályán és az a humanizmus, mely csak azoknak kedvez, a kik már fönt vannak a hegyen, éppen nem humanizmus. Valamint nem szociális politika az olyan, a mely csak a szociális bajt sejtí meg, a mikor már úgy is megvan és megelégedvén a baj diagnózisával, mitsem törődik az orvoslásával.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ **Felebbviteli tárgyalások.** E hó 5-én a kir. törvényszék, mint felebbviteli bíróság előtt tárgyalás alá kerülnek a következő vétségi ügyek: becsületsértés vétségével vádolt Nagy József, ugyancsak azzal vádolt *Cap István* és társai, *Kis Szabó János*, *Lefkovics Sámuel*, *Dula Mihály*, közszendelleni kihágással vádolt *Bornamissza József*, testi épségelleni kihágással vádolt *Rosenberg Jakab*, ingó vagyon rangalással vádolt *Grajczár Mihály* és rágalmazás vétségeivel vádolt *Kohn Lajos* elleni büntvény-február 17-én tárgyalja a kir. törvényszék mint büntető bíróság lopás büntetével vádolt *Tuba György*, közikirat tanusítás büntetével vádolt *Lutri István* és társa, hatóság elleni erőszak büntetével vádolt *Perzseny Mihály*, ugyancsak azzal vádolt *Kolozsváry Sámuel*, és súlyos testi sértés büntetével vádolt *Plexa András* büntügyét.

NYILT TÉR.*)

Nyilatkozat.

A nagyérdemű közönség visszamelekezhetik, hogy e lap febr. hó 8-iki számában az általam közzétett nyilatkozatban senkit meg nem sértettem, csak a fideg tényleket adtam elő s mégis a F. H. febr. hó 12. számában személyem ellen több, számszerint 3 nyilatkozat jelent meg, kettő magát iparosnak tartja, egy pedig kvalifikált írnoknak. Rövid leszek. Mindhármokat együtt, nem érdemesítem arra, hogy velők polémiába bocsájtokozzam, formedvényeik pedig az elfogulatlan nagyközönség nézetét meg nem változtatja. Sátorajja-Ujhely, 1902. febr. hó 14.

Ádám Antal.

* E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

Helmecezi levél. Lapzártá után érkezett. Melchior. A mai számról lekötött. Köszönjük.

Kiadja: **Ehlert Gyula.**

Kátrány

szőlőkaró bevonására és egyéb ezélokra jó minőségben métermázsáncént **6 koronaért** kapható az első s.-a.-ujhelyi petróleum finomító részvénytársaságnál.

Hordókat

használt petroleumosat, olajosat, kátrányosat vásárol a legmagasabb napiár mellett az első sátoraljajhelyi petróleum-finomító részvénytársaság.

Vasuti menetrend.

Indul Ujhelyből:

Budapest felé

Reggel gyors v. postával	7 óra 28 perc.
Délután személy v.	12 óra 13 perc.
Délután gyors v. postával	4 óra 02 perc.
Este vegyes v. postával	9 óra 10 perc.

Kassa felé

Reggel személy v. postával	7 óra 06 perc.
Délután személy v. postával	1 óra 15 perc.
Este személy v. postával	8 óra 32 perc.

Mező-Laborez felé

Reggel vegyes v. postával	7 óra 06 perc.
Délután személy v. postával	1 óra 35 perc.
Este személy v.	8 óra 32 perc.

Csap felé.

Reggel vegyes v. postával	7 óra 39 perc.
Délután gyors v. postával	1 óra 10 perc.
Délután személy v. postával	5 óra 06 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 46 perc.

Érkezik Ujhelybe:

Budapest felől

Reggel vegyes v. postával	6 óra 33 perc.
Délután gyors v. postával	12 óra 55 perc.
Délután személy v.	4 óra 39 perc.
Este gyors v. postával	8 óra 14 perc.

Kassa felől

Reggel személy v. postával	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	2 óra 52 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.

Mező-Laborez felől

Reggel személy v.	7 óra 13 perc.
Délután személy v. postával	3 óra 30 perc.
Este vegyes v. postával	8 óra 31 perc.

Csap felől.

Reggel gyors v. postával	6 óra 54 perc.
Délőtt személy v. postával	11 óra 53 perc.
Délután gyors v. postával	3 óra 41 perc.
Este vegyes v. postával	7 óra 56 perc.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Hallatlan olcsó árak!

Kitogástalan munka!

KÁLÓSI M.

mosó- és vegytisztító intézetének árjegyzéke.

Van szerenésém egy a helybeli, valamint a vidéki n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a helyben régebbi idő óta fennálló és a legjobb hírnévnek örvendő

mosó- és vegytisztító intézetem

eddigieit a mai naptól hallatlan olcsó árakkal óhajtom folytatni, hogy alkalmat nyújtsak a t. cz. közönségnek csekély összegért szép és mintaszerű fehérműk viselésére.

Midőn erre elhatároztam magam, ígértem, hogy úgy min eddig, ezentúl is minden igyekezetem oda fog irányulni, hogy a nagyközönség elismerését a legnagyobb mértékben kiérdemeljem.

Jelenlegi áramok a következők:

2 gallér mosása és fényvasalása	csak 3 kr.
1 ing, bármintó sima vagy redős a legszebb kivitelben	csak 10 kr.
háznál mosott bármintó ingek darabja	csak 7 kr.
egy férfi öltöny vegytisztítása	1 frt — 1:50 krig
egy katonatiszti nadrág	60 kr. — 1 frtig
egy női alj (szoknya)	60 kr. — 1 frtig
egy női bluz	60 kr. — 1:20 krig

Mindennemű kézimunkák legjutányosabb árak mellett és legjobb kivitelben tisztíttatnak.

Midőn a n. é. közönség nagybecsű pártfogását ismételve kérem

maradok kiváló tisztelettel

KÁLÓSI M.

mosó- és vegytisztító intézet tulajdonos.

Fő-uteza, Szakácsi czukrazda udvarában, a varmegyeházával szemben.

Katonatiszti egyenruhák vegytisztítása elfogadtatik.

MAGAZINER ANTAL

FÉNYKÉPÉSZETI MŰTERME SÁTORALJA-UJHELY.

Kazinczy-uteza
Polgári Takarékpénztár
épületében.

A t. cz. közönség szives figyelmébe ajánlom

teljesen újon an berendezett

Fényképezési műtermemet.

Készítek Platin- és Aquarel-képeket életnagyságig.

GYERMEK GENRE FELVÉTELEK.

— Nagytások bármely kis kép után készíttetnek. —

Saját fényképpel ellátott levelező-lap 12 darab 4 korona.

Tanuló felvétetik

a „Zemplén“ könyvnyomdában

S.-a.-Ujhely, főtér 9.

**Épületek, ingóságok, termények
tűzkár elleni biztosítására,**

továbbá: élet- és járadék biztosítások felvételére

ajánlkozik :

az Első Magyar Általános Biztosító Társaság

kerületi ügynöksége

S.-A.-UJHELYBEN, a „Zemplén“ kiadóhivatalában.